

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

3 Vtrum in superfluitate ludi possit esse aliquod vitium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

In ar. 3. eiusdem q. 168. dubia occurrunt circa excessum ludi. Er primum est dubium circa illud, E. cessus ludi est peccatum mortale, qm causa ludi videtur quis turpib. verbis, vel factis. Vt n. hoc falsu.

Lib. 4. in ca. Fene omnis esse modestus ut apperitus obediatur ratio.

Adem loco nunc proxime dicit.

4. Ethic. lect. 36.

Lib. 3. c. 31.

verbum illud Chrysostomi, est intelligendum de illis, qui inordinate ludis utuntur, & praecipue eorum qui finem in delectatione ludi constituunt: Sicut de quibusdam dicit Sap. 15. Aestimauerunt esse ludum vitam nostram, contra quos dicit Tullius in 1. * de offi. Non ita generati a natura sumus, ut ad ludum & iocum facti esse videamur, sed ad severitatem potius, & ad quaedam studia grauiora atque maiora.

AD TERTIUM dicendum, quod ipsae operationes ludi secundum suam speciem non ordinantur ad aliquem finem: sed delectatio quae in talibus actibus habetur, ordinatur ad aliquam animae recreationem, & quietem, & secundum hoc, si fiat moderate, licet uti ludo. Unde Tullius dicit in 1. de offi. Ludo & ioco uti quod licet, sed sicut somno & gemitibus ceteris tunc cum grauius serijque rebus satis fecerimus.

ARTICULVS III.

Utrum in superfluitate ludi possit esse peccatum.

AD TERTIUM sic proceditur. Videtur quod in superfluitate ludi non possit esse peccatum. Illud enim quod excusat a peccato, non dicitur esse peccatum: sed ludus quousque excusat a peccato. Multa enim si serio fierent, grauiora peccata essent, quae quidem ioco facta vel nulla, vel leuia sunt ergo ut si superabundantia ludi non sit peccatum. 1. Praet. Omnia alia vitia reducuntur ad septem vitia capitalia, ut Greg. * dicit 3. 1. mora. sed superabundantia in ludis non videtur reduci ad aliquod capitalium vitiorum, ergo ut non sit peccatum. 2. Praet. Maxime histriones in ludis videntur superabundare, qui totam suam vitam ordinant ad ludendum. Si ergo superabundantia ludi esset peccatum, tunc omnes histriones essent in statu peccati. Peccarent enim omnes qui co-

faciamus, de iudo etiam moraliter peccatum factio factio tractatum dicitur. Et dicitur, si auctor tam breuis alijs dissipatis relictis. Ad primum ergo & secundum finem quod auctor exponit scriptum, iudicium peccatum ministerio uterentur, sed qui eis aliqua largirentur, tantum peccati fautores: quod ut esse falsum legitur. * in uitis patitur, quod Beato Paphnutio reuelatum est, quod quidam ioculator futurus erat sibi consors in vita futura.

SED CONTRA est, quod superfluitas ludi per se non est peccatum, sed peccatum est, si iocum occupat, dicitur a glo. ludus perpetuus: sed in superfluitate ludi est inordinatio iocum, & inordinatio gaudium. ergo est ibi peccatum mortale, cui soli debetur ludus perpetuus.

RESPONDEO. Dicendum, quod in omni eo quod est dirigibile in rationem, superfluum dicitur quod regulam rationis excedit. Diminutum autem dicitur quod deficit a regula rationis. Dicitur autem quod ludicra, siue iocosa uerba, vel facta sunt dirigibilia secundum rationem: & ideo superfluum in ludo accipitur, quod excedit regulam rationis quod potest esse dupliciter. Vno modo, quod est ipsa species actionum, quae assumuntur in ludu, quod quidem iocum dicitur genus secundum Tullium dicitur esse illiberale, perulans, flagitiosum, obsecrum, quod si iocum aliquis causa ludis turpibus, uel factis, uel et his quae uergetur in proximi nocuentum, quae de se sunt peccata mortalia, & sic patet quod excessus in ludo est peccatum mortale. Alio autem modo potest esse excessus in ludo secundum delectationem debitarum circumstantiarum, puta, cum aliqui utuntur ludo, ut tibi, uel locis inebriatis, aut tibi propter conuenientiam negotij, seu prosonae: & hoc quidem quousque potest esse peccatum mortale propter vehementiam affectus ad ludum, cuius delectationem praeponeat aliquis dilectioni Dei, ita quod contra preceptum Dei, uel Ecclesiae talibus ludis uti non refugiat. Quousque est peccatum ueniale, puta, si aliquis non tantum afficitur ad ludum, quod propter hoc ueniale est, quod aliquod contra Deum committit, aut fornicationem, aut quod peius est, iocus, quam ludus peccatum mortale est. Simpliciter uero, aut aliquem minus habentem, ut alijs delectationem ingerat, grauius dicitur, ut alijs delectationem et ueniale non replicat ad Ephel. 5. inter peccata carnalium, cum carnis uisum, et coelorum turpium, cum carnis uisum, et coelorum turpium, et per hoc peccatum mortale est.

Ad secundum dubium, quod per ludum ex superfluitate...